

Nota van toelichting bij de Nadere regels standplaatsen 2025

Zaaknummer: Z25-032443

Datum: 25 maart 2025

Algemeen

Standplaatsen zijn een vorm van ambulante handel en vallen binnen de sector detailhandel. Standplaatshouders maken daarmee deel uit van de lokale economie. Vanwege hun flexibiliteit en relatief beperkte omvang kunnen standplaatsen beschouwd worden als een aanvulling op het gevestigde winkelaanbod en de horeca.

Kenmerkend aan standplaatsen is dat deze gevestigd zijn in het openbaar gebied. Hiertoe dient een aantal voorzieningen te worden getroffen. Daarbij is het noodzakelijk dat standplaatsen op geen enkele wijze de openbare orde schaden, overlast veroorzaken of onveilige situaties kunnen veroorzaken.

De nadere regels omvatten het stelsel van regels waarbinnen de gemeente vergunningen voor standplaatsen af kan geven of weigeren. Ook is het mogelijk om op basis van dit kader te handhaven indien dit nodig blijkt.

De gemeente hanteert een maximumstelsel voor standplaatsen, zodat geen wildgroei kan ontstaan. Over het algemeen zijn de standplaatsen gesitueerd bij winkelcentra, langs doorgaande routes met stopmogelijkheden of op plaatsen waar veel mensen wonen of werken. De standplaatshouders zijn vrij in het kiezen van de branche.

De standplaats dient te worden ingenomen met een mobiele verkoopinrichting die elke avond wordt verwijderd en mag alleen gedurende de wettelijke openingstijden van winkels geopend zijn voor verkoop. Er mag een uur voor openingstijd en een uur na openingstijd worden ingericht/afgebouwd.

In een aantal gevallen wordt de locatie al gedurende vele jaren gebruikt om een kiosk (vast gebouwtje met permanent karakter) te exploiteren. Deze vorm van standplaats wordt afgebouwd middels een uitsterfconstructie. Deze uitsterfconstructie was ook al opgenomen in het voorgaande beleid. De eigenaar dient bij beëindiging van de activiteiten de locatie leeg en in oorspronkelijke staat op te leveren. Bij vervanging, verbouwing of verval van de kiosk mag deze niet worden vernieuwd, maar dient deze te worden vervangen door een mobiele verkoopwagen.

Een standplaatsvergunning wordt gezien als een schaarse vergunning. Een belangrijk gevolg hiervan is dat het gelijkheidsbeginsel dient te worden toegepast. Het gelijkheidsbeginsel betekent dat het gemeentebestuur aan (potentiële) gegadigden gelijke kansen moet bieden om in aanmerking te komen voor deze vergunningen. Het bieden van gelijke kansen houdt in ieder geval voor de gemeente drie concrete verplichtingen in tegenover standplaatshouders die voor een standplaats in aanmerking willen komen:

1. bied ruimte om naar een beschikbare vergunning mee te dingen;
2. maak vooraf kenbaar door een passende mate van openheid dat één of meer schaarse vergunningen beschikbaar zijn, in welk tijdvak aanvragen ingediend kunnen worden, hoe deze worden verdeeld over de gegadigden en welke criteria daarbij gehanteerd worden, zodat de gegadigde zijn aanvraag daarop kan afstemmen;
3. laat de duur van een vergunning niet onbepaald en maak deze niet buitensporig lang. De termijn mag niet onnodig langer zijn dan de afschrijving van de investeringen en de mededinging mag niet in grotere mate worden belemmerd dan nodig. Een termijn van 12 jaar biedt voldoende tijd voor standplaatshouders om de investeringen terug te verdienen. Daarom wordt dit voor een vaste standplaats als redelijk gezien.

Deze verplichtingen zijn verankerd in de nadere regels:

1. de wijze van toekenning voor de vaste en seizoen standplaatsen is door middel van loting;
2. door loting hebben alle aanvragers een evenredige kans om een standplaatsvergunning te verkrijgen;
3. de termijn van een vaste standplaatsvergunning is 12 jaar.

Artikelsgewijs

Artikel 2 Vaste standplaatsen

Vaste standplaatsen zijn de standplaatsen die gedurende het hele jaar één of meerdere dagen/dagdelen per week worden ingenomen. Omdat sprake is van een schaars recht mogen vergunningen niet voor onbepaalde tijd worden verleend. Ook andere ondernemers moeten de kans krijgen. Vergunningen worden daarom verleend voor een periode van maximaal 12 jaar. Ondernemers kunnen binnen deze termijn investeringen terugverdienen.

Artikel 3 Seizoen standplaatsen

Bij de seizoen standplaatsen gaat het bijvoorbeeld om de verkoop van oliebollen in de winter en bloemen en planten in de zomer. Buiten de periode die het seizoen omvat worden deze locaties niet ingenomen door andere verkoopwagens. Deze standplaatslocaties worden voor maximaal zes maanden ingenomen. Voor seizoen standplaatsen gelden dezelfde voorwaarden en procedures als de vaste standplaatsen.

Artikel 4 Bijzondere standplaatsen

Bij de bijzondere standplaatsen gaat het om de verkoop van koek en zopie gedurende koude perioden of verkoop van ijs bij mooi weer. Hiervoor worden geen meerjarige vergunningen afgegeven.

Artikel 5 Incidentele standplaatsen

De incidentele standplaatsvergunningen vallen in een andere categorie dan de reguliere standplaatsvergunningen.

Regels voor incidentele standplaatsen:

- Een aanvrager mag maximaal 6 losse dagen per jaar op dezelfde locatie een incidentele standplaats innemen;
- Of eenmalig een incidentele standplaats innemen voor een maximale aaneengesloten periode van 12 dagen in een jaar.

Bij een aanvraag voor een incidentele standplaats wordt de locatie, alsmede het object waarmee de standplaats wordt ingenomen getoetst op veiligheid. Het belangrijkste aandachtspunt hierbij is het verkeersaspect.

Daarnaast wordt er gekeken of er geen andere activiteiten, zoals de markt of evenementen, plaatsvinden op de aangevraagde locatie voor de incidentele standplaats. Vervolgens wordt getoetst of de incidentele standplaats naast deze activiteiten kan worden ingenomen.

Vanwege de grote diversiteit van de incidentele standplaatsen is het voor de gemeente niet mogelijk alle mogelijke vormen van incidentele standplaatsen in beleid te verwoorden. Om deze reden behoudt het college van burgemeester en wethouders zich het recht voor afzonderlijke aanvragen voor incidentele standplaatsen op haar merites te beoordelen. Per aanvraag wordt bepaald of het wenselijk is de incidentele standplaatsvergunning te verlenen.

De regelgeving voor de incidentele standplaatsen is afgestemd op het type en de hoeveelheid aanvragen die in de afgelopen jaren zijn binnengekomen. Mocht blijken dat de incidentele standplaatsen leiden tot overlast dan is het college bevoegd om nadere regels te stellen. Het kan dan gaan om het bepalen van een maximum aan incidentele standplaatsen per gebied.